Konepyöräklubi ry:n hallitus 2026

Terttu (Tellu) Hakala-Skaffari

Puheenjohtaja, kerhon ulkopuolisesta tiedotuksesta vastaava

Moottoripyöräilyn hurmaan hurahdin v. 2016, kun isännän 50:n villitys (mopokuume) oli kestänyt 10 vuotta. Tällöin hankiimme 1100 Honda Shadowin ja ihastuin oitis kyydissä olemiseen.

2021 elokuussa lähdin isännän mukaan Yyteriin katsomaan mitä telttatalkoissa tehdään ja millaista porukkaa siellä on. Peli oli kerralla pelattu, jo samana iltana täytin sähköisen jäsenhakemukseni kerhoon, kiitos nykyisen hyvän ystäväni.

Keväällä 2022 rakkaat lajitoverini kerholla olivat sitä mieltä, että vanhana vielä voi oppia ajamaan moottoripyörällä. Asiaa sitten hieman mietittyäni ostin vanhan Yamahan Virago 500. Tämän kanssa harjoittelin elämäni ekaa kertaa moottoripyörällä ajamista (mopoakaan en ollut koskaan ajanut). Uukkarin teko ei oikein ottanut onnistuakseen niin totesin, että Viragon kääntösäde on minun taidoillani liian iso, joten pyörä vaihtoon.

2023 lähdimme moottoripyörämessulle ja seuranani oli rakas ystäväni, joka bongasi minulle hyvän näköisen pyörän. Jalkani ulottui maahan, joten myyjän käyntikortti plakkariin ja kotiin haaveilemaan. Muutaman viikon päästä minulla olikin uusi Honda Rebel 500. Ikäväkseni ikävuodet alkoivat painamaan päälle, oikea käsi ja jalka alkoivat kipuilemaan ja 2025 keväällä pitkään harkittuani myin pyöräni pois.

Nykyisin istun Goldwingin pehmeällä takapenkillä toimien navigaattorina, nopeusrajoittimena sekä joskus neuvojana ja ”isäntä nauttii”. Kannatti lähteä Yyteriin talkoisiin, pääsin mukaan mahtavaan mopoporukkaan.

Marjo Kekki

Varapuheenjohtaja, kerhoretkivastaava, sisäisestä viestinnästä ja nettisivuista vastaava

Moottoripyöräilyn aloitin mopovuosien jälkeen piikkisellä vuonna 1986. Heti ekalla ajelulla ajauduin mukaan kerhotoimintaan (legendaarinen Räme-Pori) ja kokoontumisajojen riemukkaaseen maailmaan.

Tyttäreni aivopesin moottoripyöräilyyn sivuvaunun kyydissä vauvasta alkaen. Aivopesun onnistumisprosentti oli 50 %. Nykyinen pyöräni on FJR Yammu, koska pidän helposta ja mukavasta tavasta edetä.

Hillitön elämän nälkä ja moottoripyörä muodostavat loistavan kombon, joka saa ajamaan huikeisiin maisemiin, kuten kuvan Färsaarille tai Uuden-Seelannin makeille mutkapätkille.

Parasta moottoripyöräilyssä on yhteisöllisyys, uudet tuttavuudet ja vanhat kaverit sekä se fiilis, kun voima tottelee rentoa ranneliikettä. Edelleen kevään ensimmäinen ajelu saa niskavillat pystyyn ja onnenkyyneleen silmäkulmaan.

Raimo Kallio

Fairplay –kisavastaava, telttavastaava, ajelutusorganisaattori (varalla)

Aloitin moottoripyöräilyn vuonna 2006. Nykyinen pyöräni on Honda GL 1800 Goldwing.

Moottoripyöräily nyt vaan on niin kivaa ja saa olla mukana hyvässä porukassa ja tehdä hienoja reissuja.

Hanna ”Hansu” Ojala

Sihteeri, ajelutusorganisaattori, verenluovutuskampanjan yhteyshenkilö

Liityin kerhoon vuonna 2009. Helmiorvokin takapenkkiläinen (HondaGoldWing 1500).

Kerhon sihteeri ja virallinen "Helmiorvokin takapenkin hallituksen puheenjohtaja". Tehtäväni on pitää paperit järjestyksessä, valokuvat tulee otettua ja kuljettaja suunnassa. Olen se tyyppi, joka lukee navia tarvittaessa, mutta jolla ei ole aavistustakaan, mikä vaihde meillä on silmässä.

Nautin maisemista, kun muut nauttivat mutkista, ja olen kerhon jäsen, joka pystyy ottamaan tirsat satavauhdissa.

Moottoripyöräilyssä parasta on mielestäni vapaus – erityisesti vapaus olla huolehtimatta kytkimestä tai jarrusta, unohtamatta vanhoja ja tulevia ystäviä.

Jouni Sillanpää

Kerhotilat- ja projektit, telttavastaava

Aloitin moottoripyöräilyn vuonna 1976. Nykyinen pyöräni on Honda 1800 Goldwing.

Parasta moottoripyöräilyssä on ajamisen lisäksi koko ajan kasvava kaveripiiri.

Jouko Rantanen

PR-vastaava, kerhotilat ja projektit, kerhotelttavastaava

Tuon hallitukseen varttuneemman mielipiteen, sillä kohdallani moottoripyöräily alkoi jo 70-luvulla, jolloin pyöränä oli 250 Gilera.

Pyöräily jäi 70-luvun lopulla ja kuvioihin tuli autourheiluharrastus rymyluokan muodossa. Muun touhun ohella tuli ajettua jokamiesliigaa. Kaksi kertaa oltiin SM-kisoissa jopa kuuden parhaan joukossa.

Moottoripyöräily tuli kuvioihin taas 90-luvun loppupuolella, kun ostin 600 cc Kawasakin. Sitten tuli Harley-Davidson kuvioihin ja nyt on menossa neljäs Harrikka, jotka kaikki ovat olleet matkapyöriä.

Moottoripyöräily on antanut valtavasti uusia kavereita ja porukassa on mukava harrastaa ja tehdä reissuja, kuten kuvassa Hoover-padolla USA:ssa.

Hannu (Hande) Skaffari

Kerhotila- ja projektivastaava

Mopoajelun aloitin pappani pappatunturilla (vuosimallia -61) jonka jälkeen tuli kevari ja v. 1974 kevari vaihtui Honda CB 350:seen, jolla pisin reissu tehtiin Kilpisjärvelle kaksi päällä. Ajelussa oli välillä eri pituisia taukoja ja erilaisia pyöriä.

Elämänvaiheet muuttuivat ja tapasin Tellun, jonka lämmitteleminen moottoripyöräilyyn alkoi Kossilla 500:lla skotulla, kunnes v. 2016 ostettiin eka pyörämme tonnisatanen Aameriikanmallin Hondan Shadow. Tällä hetkellä äijäpyöränäni on Yamaha 1900 Midnight Star sekä yhteisajelussa Tellun ja Eeliksen kanssa / Pystymettissä on pyöränä Hondan GL 1800 Goldwing + tarvittaessa peräkärry.

Moottoripyöräily on rentouttavaa (varsinkin yksin ajellessa). Motoristit ovat sosiaalista porukkaa, joten heidän kanssaan juttu lentää ja heidän seurassaan saa uusia tuttavuuksia / ystäviä.

Bryan Stansfield

Piha-, posti ja huoltovastaava

Olen Bryan (engelsmanni).

Olen ajanut motskareita liki 40 vuotta.
Suurimman osan aikaa kumit alaspäin.

Jarno Jänttilä

Kerhotilat ja projektit

Moottoripyöräilyn aloitin uudestaan 2021. Nyt pyöränä Suzuki GSF 1200 Bandit.

Moottoripyöräilyssä maisemat ja tuoksut tulevat eri lailla esiin kuin autolla. Sekä tietysti uudet reitit ja tutustumiset uusiin ihmisiin.. ei se määränpää vaan matkanteko..

Pasi Isomäki

ATK-guru

Moottoripyöräilyni alkoi vuonna 1981, 125-kuutioisella CZ:llä. Vuosien varrella kalustoa on kertynyt laidasta laitaan.

Suzuki GSX-1100F -92 palvelee edelleen luotettavana matkapyöränä pidemmillä reissuilla.

Tallista löytyy myös vauhdikkaampaa ajettavaa: KTM 250 EXC-F Racing sekä Husqvarna TE 610 ja SM 610 enduro- ja supermotopyörät – fiiliksen mukaan mutaa, mutkia tai matkaa.

Olen ollut jäsen jo 90-luvulta lähtien, osallistui tuolloin aktiivisesti kerhon toimintaan sekä kokoontumisajoihin. Hiljaisempien vuosien jälkeen taas mukana toiminnassa, nyt myös hallituksen jäsenenä.

Minusta saat ajoseuraa etenkin sorateille ja makkaraenduroon.

Konepyöräklubin hurjan tärkeät toimihenkilöt

Taloudenhoitaja ja kerhotuotekauppa:

Päivi Sundström

Jäsenrekisterinhoitaja / hallituskummi:

Kirsi Ceder-Kallio

Naisjaostovastaava:
Kati Merimaa

Koulutusvastaava:
Jussi Mäki

Tallimestari:

Ari Vihlman

Rallipäällikkö
Yyteri Meeting:
Noora Aro-Koivisto

Web-vastaava ja kerholehden taitto:

Keijo Salakari

Fairplay-vastaavat:

Ari Malmila ja Noora Aro-Koivisto

Telttavastaavana hallituslaisten lisäksi:
Mika Parviainen, Ari Malmila

Pihavastaava:

Markku Nurmi

Ajokouluttajat:

Esa Elo,
Jarkko Koskinen,
Seppo Ampio